

Beleidsregels nazorgheffing stortplaatsen 2004

Gedeputeerde Staten stellen de Beleidsregels nazorgheffing stortplaatsen 2004 vast.

1. Inleiding

Sinds 1 april 1998 is de wettelijke regeling voor de nazorg van stortplaatsen van kracht. Deze regeling in de Wet milieubeheer (Wm) bepaalt dat de provincie eeuwigdurend verantwoordelijk wordt voor het milieuhygiënisch, financieel en organisatorisch beheren van stortplaatsen nadat deze volgestort zijn. Het gaat om stortplaatsen waar op of na 1 september 1996 nog afval is gestort. De nazorgregeling is van toepassing op stortplaatsen voor huishoudelijk en bedrijfsafval én voor depots voor baggerspecie. In Noord-Brabant gaat het om de volgende lokaties:

- Niet bedrijfsgebonden stortplaatsen: Kragge 2, Zevenbergen, Spinder, Vlagheide, Meerendonk, Haps, RAZOB
- Bedrijfsgebonden stortplaatsen: Budel-Zink BV
- Baggerspeciedepots: Dintel Sas en eventueel Hollands Diep (indien deze lokatie operationeel wordt).

De uitwerking van deze verantwoordelijkheid is vervolgens in interprovinciaal verband voorbereid. Bij de implementatie door de afzonderlijke provincies bleek nader onderzoek noodzakelijk om de provinciale belangen bij de uitvoering van de nazorg zeker te stellen. In IPO-verband zijn de afgelopen jaren daarom onderzoeken begeleid naar technische en juridische aspecten van nazorg van stortplaatsen. Inmiddels zijn deze onderzoeken afgerond. De rapportage en bijbehorende documenten zijn bij brief van 2 september 2003 aan alle provincies gestuurd.

Om te komen tot het verwerken van de nieuwe ontwikkelingen en inzichten in de door de stortplaats-exploitanten te betalen nazorgheffingen is het niet alleen noodzakelijk de toetsingskaders voor het beoordelen van de nazorgplannen en het berekenen van de nazorgheffing te actualiseren. Ook is het noodzakelijk om in navolging van het Stortbesluit bodembescherming de beleidsregel nazorgheffing stortplaatsen d.d. 4 augustus 1999 te herzien. Voor uitstel van betaling kunnen meerdere vormen van financiële zekerheid worden aangeboden.

Op grond van artikel 10 van de Verordening nazorgheffing stortplaatsen is het College van Gedeputeerde Staten bevoegd om nadere regels te stellen met betrekking tot de nazorgheffing en de invordering daarvan. Hierna wordt deze bevoegdheid nader ingevuld.

2. Wie is belast met de heffing en de invordering ?

In de verordening is vastgelegd dat de nazorgheffing bij wege van aanslag wordt geheven. Conform artikel 15.44 lid 3 van de Wet milieubeheer en artikel 227a van de Provinciewet vindt de heffing en invordering van de nazorgheffing plaats met toepassing van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, de Invorderingswet 1990 en de Kostenwet invordering rijksbelastingen. Op grond van artikel 227a lid 2 vervult de provincieambtenaar, die belast is met de heffing van provinciale belastingen, de rol van inspecteur en de provincieambtenaar, die belast is met de invordering van provinciale belastingen, de rol van ontvanger.

Het hoofd van de Afdeling Financiën is in de Provinciewet aangewezen als de ambtenaar die belast is met de heffing van provinciale belastingen. Deze bevoegdheid is gemandateerd aan het hoofd van de functionele Afdeling Bodem & Afvalstoffen. Als ambtenaar die belast is met de invordering van provinciale belastingen is het hoofd van het Bureau Financiële Administratie aangewezen.

3. Hoe wordt de heffing vorm gegeven ?

Zoals gezegd wordt de heffing bij wege van aanslag opgelegd. Het hoofd van de Afdeling Bodem&Afvalstoffen is feitelijk belast met het bepalen van de hoogte van de heffing. Omdat de definitieve omvang van de belastingschuld pas kan worden vastgesteld op het moment dat de sluitingsverklaring wordt afgegeven is gekozen voor het in de vorm van een voorlopige aanslag opleggen van het vermoedelijke bedrag van de nazorgheffing.

Deze mogelijkheid is expliciet geopend in artikel 13 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen. Een voorlopige aanslag kan daarna door een of meer voorlopige aanslagen worden aangevuld met verrekening van hetgeen reeds betaald is.

De vaststelling van de belastingaanslag geschiedt door het ter zake daarvan opmaken van een aanslagbiljet voor de in artikel 8.49 Wet milieubeheer bedoelde zorg voor de desbetreffende stortplaats en een aanslagbiljet voor de opslag ten behoeve van de monitoring van voormalige stortplaatsen.

De aanslag voor de in artikel 8.49 Wm bedoelde zorg bestaat uit de volgende componenten:

- de belastingplichtige (exploitant en vergunninghouder);
- het jaar waarin naar verwachting de nazorg aanvangt;
- het al dan niet voorhanden zijn van een door ons goedgekeurd nazorgplan;

- het basisbedrag, exclusief BTW, voor de in artikel 8.49 Wm bedoelde zorg voor de desbetreffende stortplaats in het jaar waarin naar verwachting de nazorg aanvangt;
- de actuele contante waarde hiervan, eventueel onder verrekening van hetgeen reeds betaald is;
- de betalingstermijn;
- het bankrekeningnummer;
- het vermelden van de mogelijkheid van het indienen van een bezwaarschrift tegen de opgelegde aanslag bij het hoofd van de Afdeling Financiën met hieraan toegevoegd dat de verplichting tot betaling niet wordt geschorst door de indiening van een bezwaar- of beroepschrift inzake de belastingaanslag;
- het vermelden van de mogelijkheid om binnen de betalingstermijn aan het hoofd van het Bureau Financiële Administratie uitstel van betaling te vragen;
- en een stortplaatsspecifieke uitdraai van het Rekenmodel Ipo Nazorg Stortplaatsen (RINAS) d.d. 15 mei 2003.

De aanslag voor de opslag van de monitoring voor de voormalige stortplaatsen heeft betrekking op het bedrag van de opslag voor de uitgevoerde inventarisatie van plaatsen waar afvalstoffen zijn gestort en waar dat storten vóór 1 september 1996 is beëindigd en het onderzoek naar en de systematische controle van de aanwezigheid, aard en omvang van eventuele verontreiniging aldaar. Ook op deze aanslag worden de betalingstermijn, het bankrekeningnummer en de mogelijkheid van bezwaar en uitstel van betaling vermeld.

4. Wat ingeval van bezwaar en beroep tegen de nazorgheffing ?

De belastingplichtige (vergunninghouder) kan tegen de opgelegde aanslag binnen 6 weken na dagtekening een bezwaarschrift bij het hoofd van de Afdeling Financiën indienen. Zo spoedig mogelijk na ontvangst van het bezwaarschrift doet het hoofd van de Afdeling Financiën uitspraak. Op verzoek hoort het hoofd van de Afdeling Financiën de belanghebbende. Tegen de uitspraak op het bezwaarschrift staat beroep open bij de belastingkamer van het gerechtshof in 's-Hertogenbosch. Op grond van artikel 9 lid 11 van de Invorderingswet 1990 wordt de verplichting tot betaling niet geschorst door het indienen van een bezwaar- of beroepschrift tegen de aanslag. Voor het deel dat betwist wordt kan door de belastingplichtige om uitstel van betaling worden verzocht.

5. Hoe wordt met de invordering omgegaan ?

Het hoofd van het Bureau Financiële Administratie is belast met de invordering van de nazorgheffing. De verschuldigde nazorgheffing moet worden betaald binnen 30 dagen na de dagtekening van het aanslagbiljet, tenzij de belastingplichtige een verzoek indient tot uitstel van betaling.

5.1. Kan de betaling worden uitgesteld ?

Op grond van artikel 25 Invorderingswet 1990 is het hoofd van het Bureau Financiële Administratie bevoegd om onder door hem te stellen voorwaarden aan een belastingplichtige voor een bepaalde tijd bij beschikking uitstel van betaling te verlenen. Uitstel van betaling kan worden verleend voor zowel het basisbedrag voor de nazorgkosten als voor de opslag voor de monitoring van voormalige stortplaatsen zoals genoemd in artikel 6 van de Verordening Nazorgheffing Noord-Brabant. Gedurende dit uitstel vangt de dwanginvordering niet aan.

Een schriftelijk verzoek tot uitstel van betaling dient binnen de betalingstermijn aan het hoofd van het Bureau Financiële Administratie te worden gericht.

Het verzoek tot uitstel van betaling dient door de belastingplichtige gemotiveerd te worden. Er zijn twee redenen voor het uitstellen van de betaling:

- een geschil omtrent de hoogte van de heffing. Uitstel als gevolg van een geschil over de hoogte van de heffing wordt slechts verleend voor dat deel dat betwist wordt. Hierbij dient de belastingplichtige het deel dat betwist wordt aan te geven en te motiveren. Indien later blijkt dat de heffing terecht is geweest dan is daarover invorderingsrente verschuldigd;
- en/of een onvermogen om redelijkerwijs binnen de gestelde termijn aan de betalingsverplichting te voldoen. Dit onvermogen, bijvoorbeeld ontoereikende nazorgreserve, dient wel in het verzoek aannemelijk gemaakt te worden. Uitgangspunt bij onze beoordeling is dat de eis van onvermogen niet stringent zal worden toegepast.

5.2. Onder welke voorwaarden wordt uitstel van betaling verleend ?

Uitstel van betaling als gevolg van zowel een geschil omtrent de hoogte als van onvermogen wordt onder de voorwaarden verleend:

- dat voor het nakomen van de betaling van het basisbedrag voor de in artikel 8.49 Wm bedoelde zorg voor de desbetreffende stortplaats in het jaar waarin naar verwachting de nazorg aanvangt, financiële zekerheid wordt gesteld totdat de definitieve aanslag is betaald.

- Indien een gemeente, samenwerkingsverband van gemeenten of waterschap belastingplichtige is, kan in plaats van het stellen van financiële zekerheid een daaraan gelijkwaardige voorziening zoals een verklaring tot garantstelling worden getroffen.
  - Indien een samenwerkingsverband van gemeenten belastingplichtige is dient de verklaring tot garantstelling mede te worden ondertekend door de besturen van de deelnemende gemeenten.
  - In de verklaring tot garantstelling of het schriftelijk bewijs van financiële zekerheid wordt opgenomen dat in geval van overdracht van de exploitatie de verkoper garant blijft staan totdat de rechtsoptvolger opnieuw een afdoende financiële zekerheid heeft gesteld.
  - Bovenstaande voorwaarde is niet van toepassing op de opslag voor de monitoring van voormalige stortplaatsen.
- en dat betaling in termijnen plaatsvindt waarbij een evenwichtige spreiding in de tijd uitgangspunt is;

Voor het toekennen van uitstel van betaling verlangt de provincie conform artikel 15.46 Wm een adequate financiële zekerstelling van de belastingplichtige (vergunninghouder). Omdat het overleggen hiervan enige tijd kan vergen kan in het verzoek tot uitstel van betaling worden aangegeven dat de financiële zekerstelling nog binnen afzienbare tijd volgt. Dit kan echter niet langer worden uitgesteld dan tot maximaal 3 maanden na dagtekening van de aanslag.

5.2.1. Welke vorm van financiële zekerstelling kan worden verlangd?

Op grond van artikel 15.46 Wm, kunnen Gedeputeerde Staten (GS) bepalen dat degenen die een stortplaats drijven financiële zekerheid stellen voor het nakomen van de verplichtingen (heffingen) zoals opgenomen in de artikelen 15.44 en 15.45 Wm. Het is aangewezen deze bevoegdheid in te kaderen, zodanig dat als beleid geldt het verlangen van adequate financiële zekerheid terzake van de verplichtingen zoals vermeld in de artikelen 15.44 en 15.45 Wm en neergelegd in de verordening Nazorgheffing Noord-Brabant d.d. 5 februari 1999 (1e wijziging d.d. 23 april 2004). Wij hebben onze bevoegdheid al ingekaderd door de 'Beleidsregels nazorgheffing stortplaatsen' d.d. 6 juli 1999 (nr. 99-190). Gelet op de wijziging van het Stortbesluit bodembescherming, waarbij meerdere vormen van financiële zekerheid worden vermeld, is er aanleiding de beleidsregel te actualiseren, respectievelijk hiermede in overeenstemming te brengen.

Ten aanzien van de vorm waarin de financiële zekerheid kan worden gesteld, doen zich verschillende mogelijkheden voor:

- persoonlijke zekerheidsstelling;
  - o borgtocht
  - o bankgarantie
- zakelijke zekerheidsstelling;
  - o hypotheek
  - o pand.

Een essentieel element bij de beoordeling van de verschillende vormen van financiële zekerheid is het feit dat bij een eventueel faillissement van de belastingplichtige (vergunninghouder) de financiële zekerheid niet onder het faillissement komt te vallen. Het is in eerste instantie in beginsel aan diegene die verplicht is tot het stellen van financiële zekerheid om te bepalen welke vorm van financiële zekerheid gekozen wordt (artikel 6:51 van het Burgerlijk wetboek). Er zijn twee soorten van financiële zekerheid, te weten persoonlijke en zakelijke financiële zekerheid. Na keuze en aanvaarding daarvan dient een schriftelijk bewijs van de financiële zekerheid (geldt ook indien gebruik wordt van de gelijkwaardige voorziening) aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.

A. Persoonlijke zekerheid

Een vorm van persoonlijke zekerheidsstelling is borgtocht. De borgtocht is een overeenkomst waarbij de ene partij, de borg, zich tegenover de andere partij, de schuldeiser, verbindt tot nakoming van een verbintenis, die een derde, de hoofdschuldeiser, tegenover de schuldeiser heeft of zal verkrijgen (artikel 7:850 e.v. Burgerlijk Wetboek). De bankgarantie is eveneens een persoonlijke zekerheidsstelling en een vorm van borgtocht.

Een bankgarantie is een verklaring van de bank dat zij (maximaal) een bepaald bedrag aan de begunstigde (i.c. het bevoegd gezag) zal betalen op de enkele mededeling van de begunstigde dat hij een bedrag van zijn contractpartner (i.c. de belastingplichtige, vergunninghouder) te vorderen heeft. Het verschil tussen een borgtocht en een bankgarantie is hierin gelegen dat bij een bankgarantie de bank een eigen schuld aan een derde voldoet. Het voordeel van een borgtocht of bankgarantie is dat ingeval van een faillissement van de schuldeiser (i.c. de belastingplichtige, vergunninghouder) de aanspraak op de borg buiten de boedel blijft (artikel 160 van de Faillissementswet). Een ander voordeel van de borgtocht voor de schuldenaar boven de bankgarantie is dat een een borgtocht veelal niet ten laste komt van de kredietruimte van de belastingplichtige. Wel dient primair de schuldenaar de provincie periodiek inzicht te verschaffen in zijn vermogenspositie en in die van de borg. De bankgarantie af te

geven door een solide bankinstelling danwel borgstelling door een gemeente of samenwerkingsverband van gemeenten biedt in zijn algemeenheid meer zekerheid aan de schuldeiser (provincie).

De Provincie is gerechtigd om de keuze tussen de aan te bieden zekerheid te toetsen. Met andere woorden is de aangeboden vorm van persoonlijke zekerheidsstelling een voldoende zekerheidsstelling. In geval sprake is van een bankgarantie af te geven door een solide bankinstelling danwel borgstelling door een gemeente of samenwerkingsverband van gemeenten, zal dat het geval zijn. Bij het stellen van een borg is voorzichtigheid geboden. De voorgestelde borg dient derhalve niet zomaar te worden geaccepteerd. Nagegaan zal moeten worden of de borg wel aan de borgstelling kan voldoen indien deze wordt ingeroepen. Met andere woorden is deze borg voldoende solide in relatie tot het vrij beschikbaar vermogen en de risico's die de borg in de bedrijfsvoering van alle dag loopt, danwel is de borg niet teveel met de schuldeiser te vereenzelvigen. Immers bij faillissement van de borg kan geen verhaal op zijn vermogen worden uitgeoefend op basis van de overeenkomst van borgstelling. Deze gedragslijn is door de Raad van State gesanctioneerd. De Raad van State heeft zich op 1 oktober 2003 uitgesproken over het stellen van financiële zekerheid in de vorm van borgtocht in het kader van het Stortbesluit bodembescherming. In deze uitspraak bevestigt de Raad van State dat de provincie zich in redelijkheid op het standpunt kan en ook heeft kunnen stellen dat met de door de vergunninghouder gewenste borgstelling onvoldoende financiële zekerheid is gesteld. Kritisch onderzoek naar de goedheid van de aangeboden borg is daarom geïndiceerd en geaccepteerd.

B. Zakelijke zekerheid

Zakelijke zekerheidsstelling vindt plaats in de vorm van het vestigen van een pand- of hypotheekrecht. Een hypotheekrecht wordt gevestigd door een tussen partijen opgemaakte notariële akte waarbij de hypotheekgever aan de hypotheekhouder hypotheek verleent op een onroerend goed (artikel 3:260 e.v. van het Burgerlijk Wetboek).

Een pandrecht is een hiermede vergelijkbaar zekerheidsrecht dat gevestigd wordt op een roerende zaak (artikel 3:236 e.v. van Burgerlijk Wetboek). Het voordeel van deze vormen van zekerheid is dat ingeval van een faillissement een pand- en hypotheekhouder zijn recht kan uitoefenen alsof er geen faillissement is (artikel 57 van de Faillissementswet). Deze twee vormen van zekerheidsstelling dienen zeker te worden betrokken bij de beoordeling van de vraag of keuze van de belastingplichtige (vergunninghouder) wel voldoende zekerheid biedt. Het verlangen van zakelijke zekerheid biedt naast de bankgarantie af te geven door een solide bankinstelling de meeste zekerheid. Pand, hypotheek, doch ook de bankgarantie blijven te allen tijde buiten een faillissement, behoudens faillissement van de bankinstelling. Zulks geldt overigens ook ten aanzien van een borgstelling, immers het risico blijft aanwezig dat de borg in staat van faillissement geraakt, welk faillissementsbeslag het vermogen van de borg treft en dus de zekerheid. Kritische, scherpe en voortdurende toetsing van de positie van de schuldeiser en borg blijft geboden en is uitgangspunt van beleid.

5.2.2. Tot welk bedrag moet er financiële zekerheid worden gesteld ?

De financiële zekerheid, die moet worden overlegd dient zich uit te strekken tot het basisbedrag voor de in artikel 8.49 Wm bedoelde zorg voor de desbetreffende stortplaats in het jaar waarin naar verwachting de nazorg aanvangt. Dit betekent dat de hoogte van de financiële zekerheid zich uitstrekt tot het doelvermogen in het jaar van aanvang van de nazorg, voorzover dit doelvermogen nog openstaat. De hoogte van de financiële zekerstelling waarvoor een bankgarantie is afgegeven kan in verband met de daarvoor te maken kosten steeds worden verminderd met het bedrag van de jaarlijkse termijn.

5.3. Binnen welke termijn wordt de beschikking tot uitstel van betaling afgegeven ?

Het hoofd van het Bureau Financiële Administratie neemt zo spoedig mogelijk na het overleggen van adequate financiële zekerstelling de beschikking tot uitstel van betaling.

Voor een objectieve beoordeling van de geboden financiële zekerstelling kan zo nodig advies worden gevraagd aan een onafhankelijk deskundige. Ook kan zo nodig overleg met de belastingplichtige worden gevoerd over de betaling en de financiële zekerstelling alvorens de beschikking tot uitstel van betaling wordt afgegeven.

6. Is de Leidraad invordering provinciale belastingen van toepassing ?

Het College van Gedeputeerde Staten heeft besloten de Leidraad invordering gemeentelijke belastingen overeenkomstig van toepassing te verklaren. Deze Leidraad verklaren wij hier tevens van toepassing. In de Leidraad wordt gesproken over het verlenen van een betalingskorting in geval het te innen bedrag invorderbaar is in meer dan één termijn. Deze mogelijkheid is echter alleen van toepassing op voorlopige aanslagen in het kader van inkomstenbelasting, vennootschapsbelasting en vermogensbelasting. De betalingskorting is dus niet van toepassing bij de invordering van de nazorgheffing. Met betrekking tot het in rekening brengen van invorderingsrente wordt uitgegaan van hetgeen hierover in de Leidraad is vermeld. Invorderingsrente is niet verschuldigd over de tijd welke aan de belastingschuldige uitstel van betaling is verleend. Wel wordt invorderingsrente in rekening gebracht over de uitgestelde betaling als gevolg van bezwaar en beroep indien later blijkt dat het bezwaar en beroep ongegrond is. Bij overschrijding van de voor de belastingaanslag danwel van de voor de gespreide betaling geldende betalingstermijn zal invorderingsrente in rekening worden gebracht over het openstaande bedrag. Voor

---

zover er verder nog sprake zou zijn van onderlinge strijdigheid dan gaat hetgeen in deze notitie is gesteld voor.

7. Kan bezwaar worden gemaakt tegen de beschikking tot uitstel van betaling ?

Tegen de beschikking dan wel tegen het weigeren van het verzoek om uitstel van betaling kan door de belastingplichtige bij ons College administratief beroep worden ingesteld. Het gemotiveerde beroepschrift dient te worden gericht aan het College van Gedeputeerde Staten. Het College van Gedeputeerde Staten zal de beschikking toetsen aan het in deze beleidsregel neergelegde beleid. Daarbij zal dan bezien worden in hoeverre in de concrete situatie in redelijkheid tot de beschikking is gekomen.

's Hertogenbosch, 15 juni 2004

Gedeputeerde Staten voornoemd,

de voorzitter J.R.H. Maij-Weggen

de secretaris drs. W.G.H.M. Rutten